

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 30 octombrie 2009
(OR. en)**

15265/09

CONCL 3

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă : Președinția

Destinatar : Delegațiile

Subiect: **CONSILIUL EUROPEAN, BRUXELLES
29-30 OCTOMBRIE 2009**

CONCLUZIILE PREȘEDINȚIEI

În anexă, se pun la dispoziția delegațiilor Concluziile Președinției, adoptate în cadrul Consiliului European de la Bruxelles (29 - 30 octombrie 2009).

Subliniind faptul că Uniunea are nevoie urgent de claritate în ceea ce privește structura sa instituțională pentru a putea funcționa în mod eficient, Consiliul European a așteptat cu interes încheierea rapidă a procesului de ratificare astfel încât tratatul să intre în vigoare până la sfârșitul anului. Consiliul European a stabilit poziția UE în ceea ce privește apropiata Conferință de la Copenhaga privind schimbările climatice, care va permite UE să joace un rol constructiv în cadrul fazei finale a procesului de negociere, în special în ceea ce privește aspectele-cheie precum finanțarea, transferul de tehnologie, adaptarea, atenuarea și buna guvernare. Consiliul European a făcut un bilanț al situației economice, financiare și a ocupării forței de muncă, subliniind în special necesitatea pregătirii unei strategii coordonate de ieșire din politicile extinse de stimulare, atunci când redresarea va fi asigurată. Acesta a adoptat Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice, care constituie un cadru integrat pentru abordarea provocărilor comune. Consiliul European a trecut în revistă progresele realizate cu privire la punerea în aplicare a măsurilor referitoare la imigrația ilegală și a solicitat să se depună în continuare eforturi, în special în ceea ce privește consolidarea Frontex. În cele din urmă, Consiliul European a abordat situația din Afganistan/Pakistan.

o
o o

Reuniunea Consiliului European a fost precedată de o prezentare a domnului Jerzy Buzek, Președintele Parlamentului European, în urma căreia a avut loc un schimb de opinii.

o
o o

I. Aspecte instituționale

1. Consiliul European salută ratificarea Tratatului de la Lisabona de către Germania, Irlanda și Polonia, fapt care înseamnă că acesta a fost aprobat acum de popoarele sau de parlamentele tuturor celor 27 de state membre.

2. Consiliul European reamintește că faptul că intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona necesită ratificarea acestuia de către fiecare dintre cele 27 de state membre în conformitate cu cerințele lor constituționale corespunzătoare. Consiliul European își reafirmă dorința ca tratatul să intre în vigoare până la sfârșitul anului 2009, acesta putând astfel să producă efecte pe viitor.

Pe această bază, și ținând seama de poziția exprimată de Republica Cehă, șefii de stat sau de guvern au convenit să anexeze, în momentul încheierii următorului tratat de aderare și în conformitate cu prevederile lor constituționale respective, protocolul (care figurează în anexa I) la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În acest context, și în ceea ce privește aplicarea juridică a Tratatului de la Lisabona și relația acestuia cu sistemele juridice ale statelor membre, Consiliul European confirmă că:

- a) Tratatul de la Lisabona prevede că *„orice competență care nu este atribuită Uniunii prin tratate aparține statelor membre”* [articolul 5 alineatul (2) din TUE];
- b) Carta *„se adresează instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, cu respectarea principiului subsidiarității, precum și statelor membre numai în cazul în care acestea pun în aplicare dreptul Uniunii”* [articolul 51 alineatul (1) din Cartă].

3. Consiliul European ia act de lucrările pregătitoare în vederea intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona (doc. 14928/09). Acesta aprobă raportul Președinției privind orientările adresate Serviciului european pentru acțiune externă (doc. 14930/09) și invită viitorul Înalț Reprezentant să prezinte o propunere privind organizarea și funcționarea SEAE cât mai curând posibil după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, în vederea adoptării acesteia de către Consiliu cel târziu până la sfârșitul lunii aprilie 2010. În acest context, Consiliul European recunoaște de asemenea necesitatea ca Uniunea Europeană să dea dovadă, astfel cum s-a subliniat în Strategia europeană de securitate, de o capacitate mai mare, de mai multă coerență și de un rol mai hotărât strategic în calitate de actor global, inclusiv în relațiile sale cu partenerii strategici, în vecinătatea sa și în zonele afectate de conflicte.

II. Schimbări climatice

4. Clima se schimbă mai rapid decât se aștepta și riscurile pe care le provoacă pot fi deja observate. Ne confruntăm la scară largă cu topirea gheții, ridicarea nivelului global al mării și creșterea frecvenței, a intensității și a duratei inundațiilor, secetelor și valurilor de căldură.
5. Cu câteva săptămâni înaintea Conferinței de la Copenhaga, Uniunea Europeană este decisă, mai mult decât oricând, să joace un rol esențial și să contribuie la atingerea la un acord global, ambițios și cuprinzător. Toate părțile la negociere trebuie să imprime un nou impuls procesului, iar ritmul negocierilor trebuie accelerat.
6. Acordul de la Copenhaga trebuie să cuprindă dispoziții privind obiectivul de 2°C, angajamentele ambițioase ale țărilor dezvoltate privind reducerea emisiilor, acțiunile de atenuare adecvate întreprinse de țările în curs de dezvoltare, adaptarea, tehnologia și un acord privind finanțarea, astfel cum se detaliază în continuare. Consiliul European subliniază necesitatea unui acord cu forță juridică obligatorie pentru perioada începând cu 1 ianuarie 2013 care să aibă la bază Protocolul de la Kyoto și să includă toate elementele esențiale ale acestuia. De asemenea, Consiliul European recunoaște că toate țările, inclusiv cele care nu sunt obligate în prezent prin Protocolul de la Kyoto, ar trebui să ia măsuri imediate.
7. Consiliul European solicită tuturor părților să adopte obiectivul de 2°C și să convină cu privire la reducerile emisiilor globale cu cel puțin 50% și la o reducere a emisiilor cumulate ale țărilor dezvoltate de cel puțin 80-95%, ca parte a unei astfel de reduceri globale a emisiilor, până în 2050 comparativ cu nivelurile din 1990; astfel de obiective ar trebui să constituie atât o țintă spre care să se tindă, cât și un punct de referință pentru stabilirea unor obiective pe termen mediu supuse unor evaluări științifice periodice. În contextul reducerilor care trebuie efectuate, conform IPCC, de către țările dezvoltate, ca grup, Consiliul European sprijină un obiectiv al UE de reducere a emisiilor cu 80-95% până în 2050, comparativ cu nivelurile din 1990.

8. Uniunea Europeană joacă un rol primordial în cadrul eforturilor de combatere a efectelor schimbărilor climatice. UE se angajează să ia o decizie în vederea trecerii la o reducere de 30% până în 2020, comparativ cu nivelurile din 1990, ca o propunere condiționată pentru un acord global și cuprinzător pentru perioada de după 2012, cu condiția ca și alte țări dezvoltate să se angajeze la reduceri comparabile ale emisiilor și ca țările în curs de dezvoltare să contribuie în mod corespunzător, în conformitate cu responsabilitățile care le revin și capacitățile de care dispun.
9. Acțiunea unilaterală din partea Uniunii Europene nu va fi suficientă. Nu se poate ajunge la un acord cuprinzător și ambițios fără contribuția tuturor părților la acest proces. Alte țări dezvoltate ar trebui să își demonstreze de asemenea spiritul de lider și să se angajeze la reduceri ambițioase ale emisiilor, intensificându-și angajamentele actuale. Țările în curs de dezvoltare, în special cele mai avansate, ar trebui să se angajeze la acțiuni de atenuare adecvate, care să reflecte responsabilitățile lor comune, dar diferențiate, precum și capacitățile lor respective. Consiliul European subliniază necesitatea de a măsura, a raporta și a verifica (MRV) acțiunile de atenuare în toate țările.
10. Adaptarea constituie un element necesar care trebuie abordat în mod cuprinzător în cadrul unui acord la Copenhaga. Consiliul European reamintește propunerea de a institui un cadru de acțiune privind adaptarea, ca parte a acestui acord. Acesta subliniază necesitatea de a intensifica sprijinul pentru adaptare în țările în curs de dezvoltare până în anul 2012 și ulterior acestui moment, prin concentrare asupra țărilor și regiunilor care sunt în mod special vulnerabile la impactul negativ al schimbărilor climatice.
11. Consiliul European subliniază importanța creării de stimulente pentru a angaja sectorul privat în cooperarea în domeniul tehnologiei. C&D trebuie să crească substanțial, trebuie stabilite obiective globale în domeniul tehnologiei și trebuie diseminate tehnologiile sigure și durabile.

12. Înțelegerile cu privire la finanțare vor constitui o parte centrală a unui acord la Copenhaga. Este necesară creșterea progresivă, dar semnificativă a fluxurilor financiare publice și private suplimentare pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare să pună în aplicare strategii ambițioase de atenuare și adaptare.
13. UE este pregătită să își asume partea care îi revine în mod echitabil din efortul global, stabilind un obiectiv ambițios în materie de atenuare, creând cadrul pentru compensații și acordând partea care îi revine de sprijin public. Consiliul European este de acord cu estimările Comisiei, potrivit cărora costul incremental total net al acțiunilor de atenuare și de adaptare în țările în curs de dezvoltare ar putea ajunge la circa 100 miliarde EUR anual până în 2020, această sumă fiind suportată printr-o combinație a eforturilor proprii, a sumelor provenite de pe piața internațională a carbonului și a finanțării publice internaționale.
14. Nivelul general al sprijinului public internațional necesar se situează, potrivit estimărilor, într-o marjă de 22-55 miliarde EUR pe an până în 2020, sub rezerva repartizării echitabile a sarcinilor la nivel global, în conformitate cu cheia de repartizare care urmează să fie convenită de părți, a unui acord privind guvernanta și a realizării de progrese în sensul unor acțiuni de atenuare specifice și al unor strategii de dezvoltare cu emisii reduse de dioxid de carbon/planuri de creștere cu emisii reduse de dioxid de carbon. Această marjă ar putea fi redusă în vederea reuniunii la nivel înalt de la Copenhaga.
15. Trebuie elaborat un cadru instituțional eficace și eficient pentru guvernanta, care să joace un rol primordial la nivelul finanțării. Consiliul European sprijină înființarea unui forum/organism la nivel înalt sub îndrumarea CCONUSC pentru a oferi, *inter alia*, o privire de ansamblu asupra surselor internaționale de finanțare a eforturilor de combatere a efectelor schimbărilor climatice în țările în curs de dezvoltare.
16. Toate țările, cu excepția țărilor cel mai puțin dezvoltate, ar trebui să contribuie la finanțarea publică internațională, prin intermediul unei chei de repartizare globale și cuprinzătoare bazate pe nivelurile de emisii și pe PIB, pentru a reflecta atât responsabilitatea pentru emisiile globale, cât și capacitatea de plată, cu o pondere considerabilă a nivelului de emisii. Ponderea nivelului emisiilor în cadrul cheii de repartizare ar trebui să crească în timp, pentru a permite ajustări ale economiilor. UE și statele sale membre sunt pregătite să își asume cota care le revine drept rezultat din totalul finanțării publice internaționale.

17. Consiliul subliniază faptul că sprijinul public internațional cu aplicare rapidă este important în contextul unui acord cuprinzător, echilibrat și ambițios obținut la Copenhaga. Scopul ar trebui să fie pregătirea în vederea unor acțiuni eficace și eficiente pe termen mediu și mai lung și evitarea întârzierii unor acțiuni ambițioase, cu un accent deosebit pe țările cel mai puțin dezvoltate. Luând act de estimările Comisiei, potrivit cărora va fi necesară o finanțare globală de 5-7 miliarde EUR pe an în primii trei ani după încheierea unui acord ambițios la Copenhaga, Consiliul European subliniază că se va stabili o cifră în funcție de rezultatul Conferinței de la Copenhaga. În acest context, UE și statele sale membre sunt pregătite să contribuie cu partea care le revine în mod echitabil la aceste costuri. Consiliul European subliniază faptul că această contribuție va fi condiționată de măsura în care și alți actori-cheie vor depune eforturi comparabile.
18. Consiliul European ia act de faptul că în cursul actualei perioade de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto un volum important de unități ale cantității atribuite neutilizate (AAU) s-ar putea acumula. Acesta aspect trebuie abordat într-un mod nediscriminatoriu prin care să se acorde același tratament țărilor europene și celor din afara Europei și în așa fel încât gestionarea AAU excedentare să nu afecteze integritatea ecologică a unui acord la Copenhaga.
19. Finanțarea privată va fi stimulată prin intermediul dezvoltării unei piețe extinse și lichide a carbonului pe baza unor sisteme robuste de limitare și tranzacționare în țările dezvoltate, al unui MDC reformat și al mecanismelor sectoriale de creditare și comercializare destinate acțiunilor din țările în curs de dezvoltare.
20. Consiliul European subliniază rolul atenuării în utilizarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură, în special prin crearea de stimulente pentru reducerea despăduririi și a degradării pădurilor și pentru gestionarea durabilă a pădurilor în țările în curs de dezvoltare. Ar trebui instituit un mecanism bazat pe performanțe care să recunoască reducerile verificate de emisii.

21. Consiliul European reamintește că riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon este analizat și abordat în noua Directivă ETS (Directiva 2009/29/CE) astfel încât se poate avea în vedere luarea unor măsuri adecvate, în conformitate cu normele comerțului internațional, în scopul menținerii integrității ecologice a politicilor UE, ținând seama de rezultatul negocierilor internaționale și de măsura în care acestea duc la reduceri globale ale gazelor cu efect de seră. Un acord internațional ambițios rămâne cea mai bună modalitate de abordare a acestei chestiuni.
22. Consiliul European ia act de proiectul de decizie a Comisiei care cuprinde o listă a sectoarelor și a subsectoarelor considerate a fi expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, bazată pe criteriile prevăzute în noua Directivă ETS (Directiva 2009/29/CE). Acesta precizează că un sector sau un subsector poate fi adăugat pe listă, pe baza unor noi informații, dacă îndeplinește criteriile relevante. Lista se revizuieste ținând seama de rezultatul negocierilor internaționale privind schimbările climatice.
23. În paralel cu furnizarea finanțării în vederea combaterii efectelor schimbărilor climatice, toate părțile la nivel internațional ar trebui să se angajeze ca această finanțare să nu submineze sau să pună în pericol combaterea sărăciei și progresul continuu pe calea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului. Finanțarea inovatoare poate avea un rol de jucat în asigurarea unor fluxuri de fonduri previzibile pentru dezvoltarea durabilă, în special în favoarea țărilor celor mai sărace și mai vulnerabile.
24. Consiliul European aprobă concluziile adoptate de Consiliu la 21 octombrie 2009 (doc. 14790/09), care, împreună cu prezentele concluzii ale Consiliului European și cu orientările prevăzute în anexă, asigură Uniunii o poziție puternică în cadrul negocierilor. Aceasta va permite Uniunii Europene să joace un rol constructiv în cadrul fazei finale a procesului de negociere, în special în ceea ce privește aspectele-cheie precum finanțarea, transferul de tehnologie, adaptarea, atenuarea și buna guvernare.
25. Consiliul European invită Președinția să ia măsurile necesare pentru a menține o poziție puternică în cadrul negocierilor, pe toată durata procesului, și va revizui situația cu ocazia reuniunii sale din decembrie, pentru a adopta deciziile necesare în lumina etapelor inițiale ale Conferinței de la Copenhaga

III. Situația economică, financiară și a ocupării forței de muncă

26. Declinul vertiginos al activității economice europene este pe punctul de a fi stopat, piețele financiare se stabilizează, iar gradul de încredere crește. Dar acestea nu sunt motive de automulțumire, în special având în vedere creșterea nivelului șomajului. Redresarea incipientă necesită o monitorizare atentă, iar politicile de sprijinire nu ar trebui retrase până când redresarea nu va fi deplin asigurată.
27. În același timp, pentru a crea așteptări realiste și a consolida încrederea, este necesar să se pregătească o strategie coordonată de ieșire din politicile extinse de stimulare atunci când redresarea va fi asigurată, în cadrul punerii în aplicare a Pactului de stabilitate și de creștere. În conformitate cu punctul 23, Comisia este invitată să analizeze modalități inovatoare de finanțare la nivel global. Aprobând concluziile Consiliului din 20 octombrie 2009, Consiliul European invită Consiliul și Comisia să își continue lucrările cu privire la strategiile de ieșire și să raporteze Consiliului European cu privire la aceste aspecte în decembrie 2009.
28. Consiliul European a așteptat cu interes etapele necesare asigurării unei redresări economice robuste și durabile. Acesta a convenit asupra necesității unor acțiuni coordonate, în Europa și pe plan internațional, pentru a genera pe viitor noi surse de creștere economică și o mai mare ocupare a forței de muncă. Consiliul European a subliniat importanța reformelor destinate consolidării pieței interne, acordării de investiții industriilor și creării de locuri de muncă în viitor, promovării unui comerț intensificat și consolidării sectorului financiar. Consiliul European așteaptă cu interes discutarea unei noi strategii europene pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică în cadrul viitoarei revizuirii a Strategiei de la Lisabona.

29. Întrucât se poate preconiza o continuare a deteriorării situației ocupării forței de muncă în Europa, este necesar un angajament politic continuu pentru politici active privind piața muncii. Este necesar să se ia măsuri pentru a sprijini menținerea legăturii cu piața muncii și pentru a împiedica prelungirea perioadelor caracterizate de un nivel ridicat al șomajului, asigurând astfel pe termen lung niveluri ridicate de ocupare a forței de muncă și sustenabilitatea finanțelor publice. Participarea pe piața muncii constituie o condiție preliminară pentru creșterea economică și pentru bunăstarea socială și economică a persoanelor, precum și pentru îmbunătățirea coeziunii sociale în Europa. În acest sens, ar trebui promovate, de asemenea, politici active de incluziune socială și de protecție socială. Uniunea Europeană poate contribui la aceste eforturi prin promovarea cooperării, a coordonării și a învățării reciproce.
30. Consiliul European reamintește concluziile sale din iunie 2009 cu privire la consolidarea cadrului de supraveghere în UE și ia act de faptul că la 20 octombrie 2009 a existat un acord larg în cadrul Consiliului cu privire la cele două propuneri legislative (un proiect de regulament și un proiect de directivă) privind instituirea Comitetului european pentru riscuri sistemice în sarcina supravegherii macroprudențiale. Consiliul European îndeamnă Președinția să inițieze procesul cu Parlamentul European privind proiectele de regulament și de decizie. Consiliul European recunoaște progresele realizate până în prezent și reiterează importanța continuării fără întârziere a lucrărilor privind instituirea autorităților europene de supraveghere în domeniul supravegherii microprudențiale, pentru a se ajunge la o abordare generală asupra acestor propuneri. Consiliul European îndeamnă Consiliul ca, în urma unor noi dezbateri politice, să ajungă la un acord înainte de decembrie 2009 referitor la un pachet complet privind instituirea unei noi structuri de supraveghere în UE. Consiliul European va discuta această chestiune cu ocazia următoarei sale reuniuni.
31. Consiliul European lansează un apel pentru realizarea unor progrese rapide în ceea ce privește consolidarea cadrului de reglementare pentru prevenirea, gestionarea și soluționarea crizelor financiare și în ceea ce privește elaborarea unui cadru cuprinzător la nivelul UE pentru o coordonare mai atentă a politicilor în materie de stabilitate financiară, în conformitate cu foaia de parcurs asupra căreia Consiliul a convenit la 20 octombrie 2009.

32. În acest sens, Consiliul European salută rezultatele reuniunii G20 de la Pittsburgh, în special în ceea ce privește pregătirea unui cadru pentru creștere solidă, durabilă și echilibrată, precum și continuarea lucrărilor privind Carta pentru o activitate economică durabilă. De asemenea, salută angajamentul de a lua măsuri în vederea consolidării sistemului internațional de reglementare și supraveghere financiară, inclusiv în vederea reformării standardelor internaționale în materie de remunerare și a obținerii unui singur set de standarde globale de contabilitate de înaltă calitate. Consiliul European subliniază că, în contextul unui cadru pentru creștere economică robustă, durabilă și echilibrată, FMI și G20 vor trebui să țină pe deplin seama de cadrul politic economic instituțional al Uniunii Europene și de zona euro în ansamblu. Consiliul European solicită Consiliului și Comisiei să asigure pregătirea temeinică de către UE a viitoarelor reuniuni ale G20.
33. Consiliul European salută progresele înregistrate, începând din luna ianuarie, în ceea ce privește infrastructurile și interconectările energetice, precum și mecanismele de criză, astfel cum prevede raportul prezentat de Președinție (doc. 13068/2/09). Acesta invită actorii implicați să pună în aplicare de urgență următoarele măsuri prevăzute în raportul respectiv, în special în ceea ce privește proiectul de regulament privind securitatea aprovizionării cu gaze naturale, care ar trebui adoptat cât mai curând posibil.
34. Consiliul European salută inițiativele Comisiei în vederea stabilizării pieței europene a produselor lactate, care răspund astfel Consiliului European din iunie 2009. În acest context, Consiliul European ia act de propunerea Comisiei în vederea diminuării celor mai urgente probleme de lichidități în sector, prin alocarea a 280 milioane EUR din bugetul pentru exercițiul financiar 2010. Consiliul European încurajează Consiliul să continue să facă față provocărilor cu care se confruntă sectorul produselor lactate. Consiliul European ia act de crearea de către Comisie a unui grup la nivel înalt cu sarcina importantă de a discuta perspectivele pe termen mediu și lung.

IV. Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice

35. Consiliul European adoptă Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice și aprobă concluziile Consiliului pe această temă (documentul 13744/09). Această strategie constituie un cadru integrat pentru a aborda provocările comune, cum ar fi provocările urgente în materie de mediu legate de Marea Baltică, și pentru a contribui la reușita economică a regiunii și la coeziunea socială și teritorială a acesteia, precum și la competitivitatea UE.
36. Consiliul European face apel la toți actorii relevanți să acționeze rapid și să asigure punerea în aplicare deplină a strategiei, care ar putea constitui un exemplu de strategie macroregională. Acesta invită Comisia să prezinte Consiliului un raport privind stadiul lucrărilor până în iunie 2011.

V. Imigrație și azil

37. Consiliul European salută progresele înregistrate în punerea în aplicare a măsurilor pe care le-a identificat în cadrul reuniunii sale din iunie 2009 în ceea ce privește migrația ilegală în zona Mediteranei. Rămâne esențial un răspuns european hotărât, bazat pe fermitate, solidaritate și responsabilitate comună, în conformitate cu Pactul european privind imigrația și azilul și cu abordarea globală a migrației. Acesta invită la continuarea acțiunii concertate pentru abordarea acestei provocări într-un mod global și pentru a evita repetarea tragediilor pe mare.
38. Consiliul European ia act de lansarea proiectului-pilot privind transferul, pe o bază voluntară, al beneficiarilor de protecție internațională, pus în aplicare în Malta și îndeamnă mai multe state membre să participe la proiect. Acesta ia act, de asemenea, de progresele semnificative realizate în ceea ce privește înființarea Biroului European de Sprijin pentru Azil și solicită obținerea unui acord înainte de sfârșitul anului 2009. Totodată, Consiliul European ia act de lucrările în desfășurare asupra consolidării Frontex. Acesta salută debutul dialogului consolidat privind migrația întreprins cu Turcia și solicită adoptarea rapidă a unor măsuri concrete, în special în ceea ce privește readmisia și controlul la frontiere în conformitate cu concluziile sale din iunie 2009.

39. O politică globală a UE în domeniul migrației, orientată spre viitor și cuprinzătoare, în conformitate cu dreptul internațional, constituie baza unor acțiuni durabile pe termen mediu și lung pentru gestionarea migrației. Aceasta se va reflecta în Programul multianual de la Stockholm, care va fi adoptat în decembrie.
40. În acest context, Consiliul European:
- face apel la depunerea unor eforturi suplimentare în vederea adoptării, punerii în aplicare și evaluării instrumentelor care să continue realizarea sistemului european comun de azil, prin abordarea chestiunii mișcărilor secundare interne, precum și a necesității unei solidarități tangibile și eficace cu statele membre aflate sub o presiune deosebită;
 - face apel la consolidarea capacităților operaționale ale Frontex, precum și la realizarea de progrese în dezvoltarea acestora și invită Comisia să prezinte propuneri în acest sens la începutul lui 2010. O astfel de consolidare s-ar putea baza pe următoarele elemente:
 - (i) pregătirea unor proceduri operaționale comune clare care să conțină reguli comune clare de angajare pentru operațiile comune pe mare, acordând atenția cuvenită asigurării protecției celor care au nevoie și care călătoresc în fluxuri mixte, în conformitate cu dreptul internațional;
 - (ii) cooperarea operațională sporită între Frontex și țările de origine și de tranzit;
 - (iii) examinarea posibilității unor zboruri închiriate periodice finanțate de Frontex pentru zboruri comune de returnare;
 - invită Comisia și statele membre să accelereze punerea în aplicare a abordării globale a migrației, punând accentul pe aplicarea sa strategică și eficace, incluzând programele de protecție regionale. În acest context, va fi esențial să se asigure utilizarea eficientă a tuturor instrumentelor financiare existente;
 - solicită Președinției și Comisiei să intensifice dialogul cu Libia cu privire la gestionarea migrației și soluționarea chestiunii imigrației ilegale, inclusiv cooperarea pe mare, controlul la frontiere și readmisia;
 - subliniază importanța acordurilor de readmisie drept instrument de combatere a imigrației ilegale.

VI. Relații Externe

41. Consiliul European aprobă Concluziile reuniunii Consiliului din 27 octombrie privind Afganistanul și Pakistanul și salută adoptarea planului privind o acțiune consolidată a UE în regiune. Planul de acțiune va consolida capacitatea civilă a instituțiilor de stat din Afganistan și Pakistan. În prezent, Uniunea Europeană este mai pregătită să răspundă provocărilor cu care se confruntă această regiune.
42. UE salută activitatea instituțiilor electorale din Afganistan pentru salvagardarea credibilității procesului electoral. Consiliul European subliniază necesitatea ca cel de al doilea tur de scrutin al alegerilor prezidențiale să fie credibil, accesibil tuturor, sigur și să reflecte voința poporului afgan. Consiliul European subliniază încrederea sa în rolul de lider al Organizației Națiunilor Unite în ceea ce privește coordonarea eforturilor comunității internaționale în Afganistan.
43. Consiliul European împărtășește îngrijorarea legată de deteriorarea situației în materie de securitate în Pakistan și sprijină guvernul Pakistanului în eforturile sale de restabilire a controlului asupra tuturor regiunilor țării. Uniunea Europeană este pregătită să sprijine populația afectată.

**PROTOCOL PRIVIND APLICAREA CARTEI
DREPTURILOR FUNDAMENTALE A UNIUNII EUROPENE
ÎN REPUBLICA CEHĂ**

Șefii de stat sau de guvern ai celor 27 de state membre ale Uniunii Europene, luând act de dorința exprimată de Republica Cehă,

Având în vedere Concluziile Consiliului European,

Au convenit cu privire la următorul protocol:

Articolul 1

Protocolul nr. 30 privind aplicarea Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în Polonia și în Regatul Unit se aplică Republicii Cehe.

Articolul 2

Titlul, preambulul și partea dispozitivă din Protocolul nr. 30 se modifică pentru a face referire la Republica Cehă în aceeași termeni în care se face referire la Polonia și la Regatul Unit.

Articolul 3

Prezentul protocol se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Orientări pentru poziția UE privind finanțarea internațională a eforturilor de combatere a efectelor schimbărilor climatice

1. UE SUBLINIAZĂ faptul că abordarea schimbărilor climatice prin construirea unor economii eficiente din perspectiva emisiilor de gaze cu efect de seră și a rezistenței la schimbările climatice este în interesul tuturor țărilor și că această abordare va susține dezvoltarea durabilă, precum și securitatea energetică. Pentru a reuși, va fi nevoie de angajamentul ferm și de eforturile fiecărei țări.
2. UE REAFIRMĂ faptul că toate țările, cu excepția celor mai puțin dezvoltate, ar trebui să acopere cota care le revine din costurile aferente combaterii efectelor schimbărilor climatice. REAMINTIND concluziile Consiliului din martie 2009, țările dezvoltate ar trebui să își demonstreze spiritul de lider și să se angajeze la reduceri ambițioase ale emisiilor, intensificându-și actualele angajamente. Țările în curs de dezvoltare, în special cele mai avansate economic, ar trebui să se angajeze la acțiuni de atenuare adecvate, care să reflecte responsabilitățile lor comune, dar diferențiate, precum și capacitățile lor respective. Având în vedere faptul că promovează eforturi suplimentare, aceste angajamente ar trebui să fie însoțite de o arhitectură internațională eficace și eficientă dedicată cooperării și sprijinului corespunzător. Sprijinul internațional ar trebui să însoțească de asemenea adaptarea la schimbările climatice.

Guvernanța corespunzătoare a finanțării internaționale a eforturilor de combatere a efectelor schimbărilor climatice

3. UE REAMINTEȘTE faptul că scopul finanțării pieței carbonului și al sprijinului public internațional este acela de a contribui pe deplin la obiectivul Acordului de la Copenhaga prin asigurarea unor acțiuni de atenuare și de adaptare eficace și eficiente în țările în curs de dezvoltare. Acest lucru necesită un cadru instituțional eficace și eficient pentru guvernanță, care trebuie să joace un rol primordial la nivelul finanțării. În ansamblu, aceste eforturi ar trebui să se bazeze pe strategii naționale cuprinzătoare.

4. REAMINTIND concluziile Consiliului din martie și din iunie, UE EVIDENȚIAZĂ faptul că cele mai importante componente ale cadrului de guvernare pentru finanțarea acțiunilor de atenuare ar trebui să fie:
- Prezentarea unor planuri de creștere bazate pe emisii reduse de dioxid de carbon ambițioase și robuste, de către toate țările, cu excepția celor mai puțin dezvoltate. Aceste planuri ar trebui să descrie cadrele lor actuale în materie de atenuare și de politică energetică, inclusiv reglementarea și tarificarea. Țările dezvoltate ar trebui să își schițeze planurile în vederea implementării obiectivelor de reducere la scara întregii economii și a furnizării de sprijin internațional. Țările în curs de dezvoltare ar trebui să își descrie traiectoriile de emisii și reducerile sub nivelul „business as usual” planificate, să identifice domenii largi și tipuri de acțiuni posibile în acest sens și să prezinte previziunile în ceea ce privește finanțarea internă și internațională.
 - Ar trebui să se realizeze o evaluare tehnică independentă, internațională a acestor planuri elaborate la nivel național. Aceasta ar contribui la facilitarea accesului la sprijin pentru acțiuni specifice.
 - Sprijinul pentru acțiunile de atenuare adecvate la nivel național (NAMA), la nivel sectorial sau programatic, ar proveni din surse multiple, multilaterale și bilaterale. Coerența și consecvența sistemului de sprijin s-ar baza pe caracterul măsurabil, raportabil și verificabil (MRV) al acțiunilor de atenuare și pe cele două funcții globale de înregistrare și de coordonare a sprijinului cu acțiunile de atenuare:
 - Acțiunile care nu beneficiază de sprijin ar putea fi măsurate și verificate la nivel național, pe baza standardelor convenite la nivel internațional, și ar trebui raportate pe plan internațional. Acțiunile care beneficiază de sprijin și cele legate de piața carbonului ar trebui să fie **măsurate, raportate și verificate** la nivel internațional. Caracterul măsurabil, raportabil și verificabil al acțiunilor care beneficiază de sprijin ar permite să se verifice dacă finanțarea, precum și acțiunile respective produc rezultate care satisfac pe deplin angajamentele asumate.

- Toate acțiunile de atenuare ar fi consemnate într-un **registru internațional**. LCGP și înregistrarea tuturor NAMA vor asigura transparența deplină în ceea ce privește contextul în care sunt sprijinite NAMA individuale.
 - O **funcție de corelare** care oferă o privire de ansamblu și orientare și care asistă difuzarea informațiilor ar fi pusă la dispoziția țărilor care prezintă NAMA pentru sprijin, precum și a țărilor și instituțiilor care oferă sprijin. Aceasta ar facilita corelarea competențelor cu nevoile și îmbunătățirea performanței în ansamblu.
 - Guvernanța la nivel global ar trebui să se bazeze pe principiile eficacității, eficienței și echității. Ancorarea instituțională a funcțiilor globale trebuie să se bazeze pe separarea clară a nivelului politic de cel operațional, orientările fiind stabilite la nivel politic, iar procesul decizional și de punere în aplicare trebuie să se desfășoare la un nivel tehnic de înalt profesionalism. Ambele niveluri ar putea beneficia de consultanță din partea unor experți recunoscuți pe plan internațional. Este necesară reprezentarea echilibrată la nivel politic.
 - Lacunele și dezechilibrele care pot apărea în finanțarea măsurilor de atenuare și de adaptare ar trebui să fie monitorizate și revizuite cu regularitate de către un organism corespunzător de înalt nivel.
5. Este necesar să se țină evidența pe plan internațional, astfel încât să se asigure transparența eforturilor generale. Aceasta presupune eforturi interne, achiziția de compensații și sprijinul public în țările dezvoltate, precum și eforturi care nu beneficiază de sprijin, eforturi care beneficiază de sprijin și reduceri de emisii bazate pe compensații în țările în curs de dezvoltare.

6. Ar trebui adoptate dispoziții care să asigure o tranziție eficace și etapizată de la un mecanism al pieței carbonului bazat pe proiect la unul bazat pe sectorul de activitate, în special în țările în curs de dezvoltare cu o economie mai avansată. Acest fapt este indispensabil pentru asigurarea unei bune gestionări a atribuirii creditelor de compensare în contextul creșterii fluxurilor financiare pe piața carbonului în țările în curs de dezvoltare. Acestea ar duce de asemenea la sporirea integrității ecologice și ar implica un domeniu de aplicare mai larg pus la dispoziția țărilor în curs de dezvoltare în ceea ce privește tehnologiile și politicile aplicate pentru a genera acțiuni în vederea creditării. Ar trebui stabilite plafoane de creditare și obiective pentru sistemele sectoriale care să reflecte eforturi proprii ambițioase, corelate cu capacitățile respective ale fiecărei țări. Cooperarea internațională ar fi crucială; la fel ar fi un sistem de verificare și autorizare a anvergurii unor astfel de plafoane și obiective.

7. UE SUBLINIAZĂ că ar trebui, de asemenea, ca finanțarea publică internațională să însoțească adaptarea la schimbările climatice în țările în curs de dezvoltare în special în cazul țărilor celor mai sărace și mai vulnerabile, care au capacități naționale limitate. Îngrijorările referitoare la adaptare ar trebui integrate în mod eficace în cadrul strategiilor de dezvoltare și al planificării la nivel național prin intermediul unor procese și al coordonării conduse de țara în cauză. Sprijinul financiar pentru adaptare s-ar baza pe aceste strategii și planuri naționale. La nivel internațional ar trebui oferite orientări generale, precum și analiza și împărtășirea bunelor practici. Cooperarea pentru dezvoltare și furnizarea investițiilor bazate pe ODA ar trebui să fie pe deplin consecvente cu construirea unor economii rezistente la schimbările climatice, iar toți participanții importanți la cooperarea pentru dezvoltare ar trebui să integreze, după caz, preocupările în materie de schimbări climatice în acțiunile lor. Sinergiile în ceea ce privește punerea în aplicare a finanțării internaționale a eforturilor de combatere a schimbărilor climatice și alte forme de asistență din țările în curs de dezvoltare ar trebui exploatate la maxim, iar punerea în aplicare a finanțării eforturilor de combatere a schimbărilor climatice ar trebui să respecte standardele convenite privind eficacitatea ajutoarelor. Ar trebui utilizată integral experiența instituțiilor existente în ceea ce privește oferirea de sprijin pentru țările în curs de dezvoltare. Raportarea progreselor înregistrate în cursul adaptării ar trebui de asemenea să fie condusă la nivel de țară prin intermediul unor comunicări naționale îmbunătățite.

Suportarea costurilor incrementale și finanțarea privată

8. UE SUBLINIAZĂ că, în timp, ar trebui sporit sprijinul financiar disponibil, în conformitate cu capacitatea de absorbție, cu anvergura generală a eforturilor și cu dezvoltarea și aplicarea cadrului eficace de guvernare. Eforturile proprii ale țărilor în curs de dezvoltare ar trebui să crească pe măsura creșterii nivelului lor de dezvoltare, reflectând de asemenea potențialul de atenuare disponibil. Sprijinul acordat activităților de atenuare va fi oferit pe baza unor acțiuni specifice, ancorate într-o strategie generală ambițioasă a țării beneficiare.
9. Estimările Comisiei cu privire la cerințele de finanțare a activităților de atenuare presupun aplicarea celor mai rentabile măsuri. UE SUBLINIAZĂ faptul că alegerea unor măsuri, altele decât cele mai rentabile nu ar trebui să reducă anvergura eforturilor de atenuare și că eventualele costuri suplimentare implicate ar trebui să fie suportate de către autoritățile care fac alegerea respectivă. Se așteaptă ca toate țările în curs de dezvoltare să pună în aplicare acțiuni de atenuare pe termen mediu, bazate pe eforturi proprii, care să ofere beneficii economice directe și să ajute în mod direct dezvoltarea durabilă, inclusiv prin eliminarea subvențiilor pentru combustibili minerali și a altor stimulente care duc la alegerea unor modele de producție și consum cu un nivel extrem de ridicat de emisii. Este posibil să devină necesar sprijinul pentru consolidarea capacităților și facilitarea unor modificări corespunzătoare ale politicilor.
10. Va trebui ca toate țările să găsească surse de finanțare privată, urmărind adoptarea unor politici adecvate, care să dea naștere, printre altele, unor stimulente pentru investiții. În acest context, UE RECUNOAȘTE importanța piețelor financiare cu o bună funcționare și a unui mediu de afaceri corespunzător în țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește înlesnirea creditării investițiilor în tehnologii cu emisii reduse de carbon și ADMITE că această creditare oferită de instituțiile internaționale poate juca la rândul său un rol de catalizator.

11. Finanțarea privată va fi de asemenea stimulată prin intermediul dezvoltării unei piețe extinse și lichide a carbonului pe baza unor sisteme de limitare și tranzacționare în țările dezvoltate, al unui MDC reformat și al mecanismelor sectoriale de creditare și comercializare destinate acțiunilor din țările în curs de dezvoltare.
12. UE ADMITE că dezvoltarea și asigurarea unei piețe robuste a carbonului se bazează pe anvergura obiectivelor de atenuare și pe metodele aferente de reducere a emisiilor din țările dezvoltate.

Fonduri publice internaționale pe termen mediu

13. Finanțarea prin intermediul pieței carbonului ar trebui să fie monitorizată și evidențiată separat, neputând fi contabilizată în cadrul îndeplinirii angajamentelor pentru sprijinul financiar public, cu excepția achiziționării de credite de compensare care nu sunt utilizate pentru conformitatea cu obiectivele cantitative privind emisiile.
14. O cheie globală de repartizare ar crește valoarea generală a fondurilor colectate, inclusiv prin asigurarea încrederii în distribuția echitabilă a fondurilor, ar spori responsabilitatea globală și ar ține seama de evoluțiile economiei mondiale. În același timp, aceasta ar asigura un nivel mai stabil al sprijinului și un criteriu de referință în funcție de care livrarea finanțării să poată fi verificată. Țările în curs de dezvoltare ar fi beneficiarii neți, amploarea finanțării depinzând, printre altele, de capacitățile și de potențialul de atenuare al acestora.
15. Țările ar trebui să își finanțeze contribuțiile în funcție de prioritățile naționale și în conformitate cu cadrele bugetare și principiile bugetare naționale. Este posibil ca țările să dorească să analizeze posibilitatea de a utiliza venituri din surse specifice. Veniturile din surse specifice ar trebui să fie recunoscute drept contribuții în cadrul cheii globale de repartizare, în măsura în care astfel de contribuții pot fi atribuite într-un mod lipsit de ambiguitate unei țări de origine.

16. Un caracter măsurabil, raportabil și verificabil (MRV) robust al atenuării și al monitorizării, precum și o revizuire a adaptării și respectiv o revizuire periodică ar trebui să stimuleze conformitatea cu angajamentele aferente finanțării internaționale.
17. Contribuțiile din surse globale ar putea completa alte contribuții din fondurile publice și ar putea fi direcționate prin intermediul unor conturi globale. Fluxurile de fonduri transmise prin conturi globale ar trebui canalizate prin instituțiile existente pentru a implementa sprijinul, a optimiza sinergiile și a limita costurile administrative. Aceste fonduri s-ar putea axa pe eliminarea lacunelor la nivelul finanțării internaționale.
18. Pentru a maximiza eforturile globale de atenuare și condițiile echitabile în raport cu alte surse de emisii, UE SUBLINIAZĂ faptul că există o nevoie acută de reglementare globală adecvată a emisiilor nereglementate în alt fel provenind din aviația și transporturile maritime internaționale. Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI) și, respectiv, Organizația Maritimă Internațională (OMI) constituie forumuri potrivite pentru elaborarea unor cadre globale, pe baza obiectivelor sectoriale globale stabilite de CCONUSC, care ar trebui să ofere o acoperire neutră din punctul de vedere al naționalității și nedistorsionantă a fiecărui sector în scopul evitării relocării emisiilor de dioxid de carbon, plecând de la măsuri bazate pe piață și respectând responsabilitățile fiscale la nivel național. Mai mult, pentru a reflecta diversele circumstanțe și capacitățile de care dispune fiecare țară, o parte a veniturilor potențiale ar putea fi direcționată în beneficiul combaterii efectelor schimbărilor climatice în țările în curs de dezvoltare.
19. Ar trebui instituit un set cuprinzător de rapoarte statistice privind finanțarea și sprijinirea eforturilor de combatere a efectelor schimbărilor climatice, de preferință plecând de la mecanismele de raportare existente, cum ar fi sistemul DAC al OCDE de monitorizare a fluxurilor financiare destinate țărilor în curs de dezvoltare, inclusiv ODA, pe baza angajamentului țărilor în curs de dezvoltare. Rapoartele statistice ar trebui să fie pe deplin coerente și transparente și în consecință capabile să ajute la identificarea oricărui risc la adresa eforturilor de reducere a sărăciei și a eforturilor pe calea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului.

DECLARAȚIE PRIVIND IRANUL

Consiliul European rămâne pe deplin angajat în sensul identificării unei soluții diplomatice la chestiunea programului nuclear al Iranului și îndeamnă Iranul să coopereze pe deplin la acest efort. Consiliul European își reafirmă profunda îngrijorare cu privire la dezvoltarea programului nuclear al Iranului și la continua nerespectare de către Iran a obligațiilor sale internaționale. Recenta descoperire a unei instalații de îmbogățire lângă Qom a accentuat și mai mult această îngrijorare.

Consiliul European îndeamnă Iranul să țină seama de cerințele rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU și să coopereze pe deplin cu AIEA pentru a soluționa toate chestiunile restante și pentru a restabili încrederea în caracterul exclusiv pașnic al programului nuclear al Iranului.

De asemenea, Consiliul European invită Iranul să ajungă la un acord cu AIEA cu privire la un plan de aprovizionare cu combustibil nuclear pentru reactorul de cercetare de la Teheran, care ar contribui la consolidarea încrederii, satisfăcând totodată nevoia Iranului de radioizotopi medicali.

Înregistrarea de progrese cu privire la chestiunea nucleară a Iranului ar pregăti calea către consolidarea relațiilor dintre UE și Iran și ar deschide drumul către o cooperare reciproc avantajoasă în domeniile politic, economic, de securitate și tehnic.

Consiliul European va continua să examineze toate aspectele legate de chestiunea nucleară iraniană și va hotărî care sunt următoarele etape în contextul abordării duble.

Consiliul European deplânge continua încălcare a drepturilor omului în Iran. Consiliul European își exprimă profunda îngrijorare cu privire la aplicarea pedepsei cu moartea, reprimarea violentă a opoziției și procesele colective în Iran, în urma alegerilor, împotriva ziariștilor, apărătorilor drepturilor omului și activiștilor politici.

Consiliul European își exprimă continua îngrijorare cu privire la situația personalului misiunilor Uniunii Europene și a cetățenilor europeni din Iran care au fost judecați de curând și solicită eliberarea lor promptă și necondiționată.

LISTA DOCUMENTELOR ÎNAINȚATE CONSILIULUI EUROPEAN

- Raportul asupra stadiului lucrărilor privind acțiunile pregătitoare în vederea intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona (documentul 14928/09)
- Raportul Președinției privind Serviciul european pentru acțiune externă (documentul 14930/09)
- Concluziile adoptate de Consiliu la 21 octombrie 2009 privind poziția UE în vederea Conferinței de la Copenhaga privind schimbările climatice (documentul 14790/09)
- Concluziile adoptate de Consiliu la 20 octombrie 2009 privind strategiile de retragere (documentul 14765/09)
- Scrisoarea din partea președintelui Consiliului ECOFIN referitoare la stadiul lucrărilor privind supravegherea financiară (documentul 15099/09)
- Raportul privind progresele realizate de Uniunea Europeană cu privire la securitatea energetică (documentul 13068/2/09 REV2)
- Concluziile adoptate de Consiliu la 26 octombrie 2009 privind Strategia pentru regiunea Mării Baltice (documentul 15018/09)
- Concluziile adoptate de Consiliu la 27 octombrie 2009 privind Afganistan/Pakistan (documentul 14576/09)
- Concluziile adoptate de Consiliu la 27 octombrie 2009 privind consolidarea acțiunii UE în Afganistan și Pakistan (documentul 14064/09)
